

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystąpiła przeciwko pozwanej (...) Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. z pozwem, w którym wniosła o zwolnienie od egzekucji pojazdu marki O. (...) numer rej. (...), numer nadwozia (...), zajętego u dłużnika S. C., będącego właścicielem firmy: D. S. A. C. z siedzibą: ul. (...), (...)-(...) S. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie P. M., który to pojazd jest własnością powódki. Ponadto, powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym 17 zł tytułem opłaty skarbowej.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w dniu 31 maja 2005 r. dłużnik S. C. zawarł z nią umowę kredytu na zakup pojazdu O. (...). Zabezpieczeniem spłaty kredytu była umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie zawarta w dniu 31 maja 2005 r. Pismem z dnia 8 czerwca 2015 r. Komornik poinformował powódkę o zajęciu całego pojazdu marki O. (...) w postępowaniu egzekucyjnym, prowadzonym przeciwko dłużnikowi z wniosku pozwanej. W dniu 15 czerwca 2015 r. powódka wystąpiła do pozwanej z wnioskiem o odstąpienie od egzekucji z pojazdu uzasadniając swoje żądanie tym, że jest właścicielem całego pojazdu.

Pozwana (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew uznała powództwo i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, ewentualnie o nieobciążanie jej kosztami postępowania. Z ostrożności procesowej podniosła również zarzut przedawnienia z art. 841 § 3 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 maja 2005 r. S. C. zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę kredytu na zakup pojazdu marki O., rok produkcji 2004, nr podwozia/nadwozia (...).

Stosownie do § 4 umowy w celu zabezpieczenia wierzytelności Banku z tytułu udzielonego kredytu ustanowione zostały następujące zabezpieczenia spłaty kredytu: przewłaszczenie na Bank pojazdu samochodowego, cesja praw z umów ubezpieczenia AC pojazdu samochodowego, stanowiącego przedmiot zabezpieczenia.

Bezsporne, ponadto dowód:

- 1) umowa kredytu – k. 13,
- 2) umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie – k. 14.

(...) Bank Spółka Akcyjna zmieniła nazwę na (...) Bank Spółka Akcyjna.

Bezsporne.

Pismem z dnia 28 stycznia 2011 r. powódka wypowiedziała S. C. umowę kredytu z dnia 31 maja 2005 r.

Bezsporne, ponadto dowód: pismo z dnia z dnia 28 stycznia 2011 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 18 – 20.

Pismem z dnia 1 czerwca 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie P. M. zawiadomił powódkę o zajęciu pojazdu, dokonanym w sprawie KM 226/14, prowadzonej przeciwko S. C. z wniosku pozwanej (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

Bezsporne, ponadto dowód: pismo z dnia 1 czerwca 2015 r. – k. 15.

Pismem z dnia 15 czerwca 2015 r. powódka skierowała do pozwanej wezwanie do zwolnienia pojazdu od egzekucji wskazując, iż jest jedynym właścicielem tego pojazdu.

Bezsporne, ponadto dowód: pismo z dnia 15 czerwca 2015r. – k. 16 – 17.

Sporządzony został projekt pisma do Komornika Sądowego, zawierający wniosek o zwolnienie pojazdu spod zajęcia.

Bezsporne, ponadto dowód: pismo – k. 21.

Pismem z dnia 15 czerwca 2015 r. powódka poinformowała Komornika Sądowego, iż wystąpiła do pozwanej jako wierzyciela o zwolnienie pojazdu od egzekucji, zwróciła się ponadto o udzielenie informacji oraz zażądała wydania pojazdu na podstawie art. 856 § 1 kpc.

Bezsporne, ponadto dowód: pismo z dnia 15 czerwca 2015 r. – k. 22.

Pismem z dnia 15 czerwca 2015 r. powódka zwróciła się do S. C. o wskazanie przez niego Komornikowi, iż pojazd stanowi własność powódki.

Bezsporne, ponadto dowód: pismo z dnia 15 czerwca 2015 r. – k. 23.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

W niniejszej sprawie strona pozwana uznała powództwo.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjnym pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. M. Jędrzejewska, [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, Warszawa 2002, s. 467). Skutkiem uznania powództwa jest bowiem pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem i wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w zakresie objętym jego uznaniem (por. M. Jędrzejewska, [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, Warszawa 2002, s. 469).

W niniejszej sprawie pozwana uznała żądanie pozwu i przyznała tym samym, że powódka jest właścicielem pojazdu marki O. (...) numer rej. (...), numer nadwozia (...), a co za tym idzie, iż zajęcie tego pojazdu w postępowaniu egzekucyjnym w sprawie KM 226/14 narusza prawo własności powódki do tego pojazdu.

Stan faktyczny sprawy ustalony został na podstawie dowodów z powołanych wyżej dokumentów. Dowody te ocenić należało jako wiarygodne, choć z uwagi na uznanie powództwa przez stronę pozwaną prowadzenie postępowania dowodowego było zbędne.

Sąd był związany uznaniem powództwa. W niniejszej sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności wskazujące na to, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku z dnia 20 listopada 2015 r.

W niniejszej sprawie żądanie strony powodowej zostało w całości uwzględnione co oznacza, iż zgodnie z przepisem art. 98 § 1 k.p.c. pozwana jest obowiązana do zwrotu stronie powodowej poniesionych przez nią kosztów procesu.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Zgodnie z art. 98 § 2 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego.

W niniejszej sprawie brak było w ocenie Sądu podstaw do zastosowania regulacji art. 101 k.p.c., zgodnie z którą zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem pozwanej, wyrażonym w odpowiedzi na pozew, iż nie dała powodu do wytoczenia powództwa. Jak wynika bowiem z przedłożonych przez powódkę dokumentów, powódka skierowała do pozwanej wezwanie do zwolnienia pojazdu od egzekucji, które zostało pozwanej doręczone. Pozwana powzięła zatem wiedzę co najmniej o tym, że przedmiotowy pojazd może nie należeć do jej dłużnika. Jeśli natomiast pozwana uważała, że powódka w sposób niewystarczający wykazała na tamtym etapie swoje prawo własności do tego pojazdu, pozwana mogła poczynić starania w zakresie nie budzącego wątpliwości ustalenia tej okoliczności zwracając się chociażby do powódki o wykazanie dodatkowymi dokumentami prawa własności pojazdu. W treści skierowanego do pozwanej pisma powódka wskazała, iż jest jedynym właścicielem przedmiotowego pojazdu. Tym samym pozwana już w dniu doręczenia wezwania miała wiedzę o możliwym, rzeczywistym stanie prawnym pojazdu i możliwości zasadności żądania powódki. Pozwana nie ustosunkowując się do pisma powódki i nie zwalniając pojazdu od egzekucji dała tym samym stronie powodowej powód do wytoczenia sprawy, co uzasadniało podjęcie rozstrzygnięcia o kosztach stosownie do zasady określonej w art. 98 § 1 k.p.c.

Kosztem procesu poniesionym przez powódkę jest opłata od pozwu w kwocie 545 zł. W punkcie II sentencji wyroku zasądzone zatem tę kwotę od pozwanej na rzecz powódki.

Powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz w ramach zwrotu kosztów procesu także kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej nie składając jednak do akt dowodu poniesienia tej opłaty w związku z niniejszą sprawą. Brak było zatem podstaw do zasądzenia tej kwoty na rzecz powódki od pozwanej.

Sygn. IX C 123/15

S., dnia 15 grudnia 2015 r.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji doręczyć pełnomocnikowi powódki – **M. W.** – na adres do korespondencji wskazany w piśmie z dnia 26 listopada 2015 r. (karta 65).
3. Doręczyć powódce (...) **Bank S.A.** odpis wyroku – na adres do korespondencji wskazany w piśmie z dnia 24 listopada 2015 r. (wniosek opłacony – karta 63).
4. Zwrócić akta Komornikowi.
5. Przedłożyć akta z apelacją, pismami albo po upływie 30 dni od wykonania punktu 2.